

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ.

(Ἐν τετραστίχοις.)

Κατασκευάσας ἑμοῦ Καρόλου τοῦ Παδοβάνη Κερκυραίου. 1825.

1.

Σὺ Κυρὰ καὶ ἔρωταριὰ,
Ποῦ λάμπεις καὶ φουμίζεις,
Καὶ μὲ τὴν ὀμορφάδα σου
Τὸν κόσμον περιορίζεις·

2.

Καὶ περπατεῖς καμαρωτὰ,
Σὰν πέρδικα στὰ ὄρη
Καὶ ὅποιος σὲ ἰδεῖ θαυμάζεται,
Ποῦ εὐρέθη τέτοια κόρη·

3.

Κυπαρισσένιο ἔχεις κορμὶ,
Καὶ πλούσια στολισμένο,
Καὶ πρόσωπο εὐγενικὸ,
Καὶ ἀχείλι κοραλένιο·

4.

Μάγουλα ροδοκόκκινα,
Καὶ μαργαριταρένια
Δόντια, καὶ φρύδια σὰν σπαθιά
Πάντα ξεγυμνωμένα,

5.

Γιὰ νὰ λαβόνουνε ἄπονα
Ὅσοι ὀποῦ τὰ θοροῦσι,
Νὰ θανατόνουσι σκληρὰ
Ὅσοι τὰ πεθυμοῦσι.

6.

Σὲ ὀλίγο διάστημα καιροῦ,
Σοῦ φεύγουν αἱ ὁμορφάδες,
Καὶ μένουν εἰς τὰ μοῦτρά σου,
Δίπλαις καὶ ζαρομάδες*

7.

Καὶ τὸ κορμί σου τὸ φιλό,
Κοντένει καὶ σγουμπιάζει,
Μκραίνονται τὰ χεῖλια σου
Καὶ ἀλλαξομουσουδιάζεις.

8.

Καὶ ἡ κεφαλὴ σου ἡ ὠραιότατη,
Ἡ ξανθοπλεξιδωμένη,
Κοντομαδεῖ καὶ γίνεται
Ἀσπροφουφουδιασμένη*

9.

Καὶ οἱ Κοπελιάροι ὄντας σὲ ἰδοῦν,
Τὰ μάτια τους σφαλίζουν,
Δια νὰ μὴν σὲ σεντέρουν (1)
Καὶ ἄλλη μεριὰ τηράζουν.

10.

Τοῦτα εἶναι τὰ χαρίσματα,
Ποῦ αἱ νέαις τὴν ἄρᾳ τάζουν
Σὲ χάρι καὶ σ' ἀνταμοιβή
Τὸ μνημὸν μᾶς ἐτοιμάζουν.

• ΕΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

1.

Στοχάσου κοπέλα
Πῶς θὲ νὰ γεράσης,

(1) Σεντέρουν, ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ sentire, ἀκούω.